

Spiritismul demascat

Sabat după-amiază

De memorat: 1 Tesaloniceni 4:16,17

„¹⁶ Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

¹⁷ Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

De citit ca bază a studiului: *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 31–34.*

În ultimii ani au devenit publice mii de relatări cu experiențe în pragul morții, în care oameni presupuși morți și readuși la viață povesteau lucruri văzute și auzite în timp ce ar fi fost „morți”. Inclusiv mulți creștini cred că aceste relatări sunt dovada că morții nu sunt morți cu adevărat. Această convingere de bază a spiritismului este una dintre cele mai răspândite și eficiente minciuni ale lui Satana. De fapt, spiritismul își are originile în Eden, cu minciuna: „Hotărât că nu veți muri” (Geneza 3:4). Deși a luat diverse forme de-a lungul istoriei, are întotdeauna aceeași premisă: că viața continuă și după moarte. Această idee a generat inclusiv o amplă mișcare religioasă falsă în secolul al XIX-lea, când surorile Fox au spus că primeau răspunsuri de la spiritele morților, fapt declarat ulterior un fals. În conflictul final al pământului, Satana va înșela milioane de oameni prin fenomene spiritiste. Cartea Apocalipsa indică faptul că așa va încerca să obțină controlul asupra lumii. Scopul acestui studiu este să arate că singura apărare de amăgirile lui Satana este o relație personală cu Hristos și o cunoaștere temeinică a Bibliei, inclusiv a învățăturilor ei despre moarte.

Duminică, 2 iunie

Consecințele fatale ale spiritismului

Mitul că moartea nu este decât intrarea într-o nouă etapă a vieții se bazează pe conceptul nemuririi naturale a sufletului. Această idee păgână s-a infiltrat devreme în biserică, pe măsură ce aceasta se îndepărta de bazele ei biblice, în încercarea de a-și face credința ușor de înțeles de lumea romană. „Teoria nemuririi sufletului a fost una dintre doctrinele false pe care Roma, împrumutându-le de la păgâni, le-a inclus în religia creștină” (*Tragedia veacurilor*, p. 549).

1. Citește Matei 10:28. Ce ar trebui să ne spună acest verset despre presupusa nemurire a sufletului?

Matei 10:28

²⁸ Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.

Domnul i-a interzis poporului Său să se implice în orice formă de ocultism. Acesta nu trebuia să tolereze în mijlocul său niciun „descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți” (Deuteronomul 18:11). Astfel de oameni trebuiau să fie uciși cu pietre (Leviticul 20:27). Pedepsa pare incredibil de dură, dar căuta să protejeze poporul Israel de închinarea la falși dumnezei. Vrăjitoria este demonică. Îi atrage pe oameni într-o închinare falsă și imită o relație autentică cu Dumnezeu, dar niciodată nu poate satisface cele mai profunde dorințe ale inimii. Spiritismul se află în centrul planului lui Satana de a înrobi lumea. Dar Isus, prin harul și puterea Sa, îi eliberează pe captivi din lanțurile răului.

2. Citește Eclesiastul 9:5; Iov 7:7-9 și Isaia 8:19,20. Ce te învață aceste pasaje biblice despre moarte și comunicarea cu morții?

Eclesiastul 9:5

⁵ Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită.

Iov 7:7-9

⁷ Adu-Ți aminte, Dumnezeule, că viața mea este doar o suflare! Ochii mei nu vor mai vedea fericirea.

⁸ Ochiul, care mă privește, nu mă va mai privi; ochiul Tău mă va căuta, și nu voi mai fi.

⁹ Cum se risipește norul și trece, așa nu se va mai ridica cel ce se pogoară în Locuința morților!

Isaia 8:19,20

¹⁹ Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc”, răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?”

²⁰ La Lege și la mărturie!” Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

Deși nebiblică, ideea că morții merg direct în rai după moarte este – la fel ca păzirea duminicii – atât de veche și de adânc înrădăcinată, încât oamenilor le este greu să renunțe la ea și folosesc câteva texte, scoase din

context, pentru a încerca să o justifice. Dar această învățătură mincinoasă îi lasă lipsiți de protecție în fața amăgirilor lui Satana, mai ales în criza finală.

Ce ți s-a întâmplat când ai încercat să le explici altor creștini despre starea morților? Ai descoperit vreo explicație eficientă?

Luni, 3 iunie

Moartea, în Vechiul Testament

3. Citește Psalmii 6:5; 115:17; 1 Împărați 2:10; 11:43 și 14:20. Ce ne învață aceste versete despre starea celor morți?

Psalmii 6:5

⁵ Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lăuda în Locuința morților?

Psalmii 115:17

¹⁷ Nu morții laudă pe Domnul și nici vreunul din cei ce se coboară în locul tăcerii,

1 Împărați 2:10

¹⁰ David a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David.

1 Împărați 11:43

⁴³ Apoi Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea tatălui său, David. În locul lui a domnit fiul său Roboam.

1 Împărați 14:20

²⁰ Ieroboam a împărățit douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a împărățit fiul său Nadab.

Vechiul Testament nu ne învață despre nemurirea sufletului. Nu ne învață nici că după moarte cei credincioși s-ar înălța pentru totdeauna în paradisul ceresc sau că după moarte cei necredincioși ar coborî în iad, unde ar arde o veșnicie. Ne învață că moartea este un somn. Cartea Împărați folosește expresia „a adormit cu părinții lui” pentru a descrie decesul patriarhilor. Psalmii folosesc expresia „somnia morții” (13:3, compară cu 90:5). Făcând referire la moarte, Iov vorbește despre faptul de a nu se mai scula din somn (Iov 14:12). Psalmistul adaugă: „Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea Fața Ta: cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău” (Psalmii 17:15). Când armata asiriană a fost înfrântă, despre cai și călăreți se spune că „au adormit” (Psalmii 76:6). Ideea de morți ca spirite lipsite de trup care plutesc în jur pentru a comunica cu cei vii nu este nici pe departe un concept biblic, ci unul pur păgân.

Dacă nu înțelegem adevărul despre moarte ne expunem înșelăciunilor lui Satana. „Mulți se vor confrunta cu spirite ale demonilor care se vor da drept rude sau prieteni și vor enunța cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor face apel la cele mai calde sentimente ale noastre și vor face minuni pentru a-și susține afirmațiile. Trebuie să fim pregătiți să ne împotrivim lor cu adevărul biblic că morții nu știu nimic și că aceia care apar așa sunt spirite de demoni” (*Tragedia veacurilor*, p. 460).

4. Citește Daniel 12:2 și Iov 19:25,26. Ce alte informații despre starea morților se găsesc în aceste versete?

Daniel 12:2

² Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Iov 19:25,26

²⁵ Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

²⁶ Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Moartea este un somn odihnitor până la înviere. Nu există spirite lipsite de trup care să dea târcoale pentru a comunica ceva cu cei vii. În timp ce păgânii credeau într-o lume a spiritelor, israeliții înțelegeau moartea ca pe un somn până în dimineața învierii. Deși îi plângem pe cei morți, să ne gândim la cei care mor în Hristos în felul următor: își închid ochii în moarte și apoi, indiferent cât va dura până la revenirea lui Isus, următorul lucru de care vor fi conștienți va fi a doua venire. Probabil primul gând pe care îl vor avea la înviere va fi: *Uau! Până la urmă Isus chiar a venit curând!*

Marți, 4 iunie

Moartea, în Noul Testament

5. Citește Ioan 11:11-14,21-25; 2 Timotei 1:10; 1 Corinteni 15:51-54 și 1 Tesaloniceni 4:15-17. Ce asemănări sau deosebiri observi față de descrierea morții din Vechiul Testament?

Ioan 11:11-14,21-25

¹¹ După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar Mă duc să-l trezesc din somn.”

¹² Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.”

¹³ Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.

¹⁴ Atunci Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.

²¹ Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!

²² Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

²³ Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”

²⁴ „Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

²⁵ Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

2 Timotei 1:10

¹⁰ dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelie.

1 Corinteni 15:51-54

⁵¹ Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

⁵² într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

⁵³ Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴ Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.

1 Tesaloniceni 4:15-17

¹⁵ Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

¹⁶ Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

¹⁷ Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Atât Vechiul, cât și Noul Testament folosesc pentru moarte simbolul somnului. Cuvântul „somn” este echivalat cu moartea de cel puțin 53 de ori în Biblie. Scriitorii Bibliei sunt în acord asupra faptului că nu există nicio existență conștientă într-un suflet nemuritor care ar părăsi trupul imediat după moarte. Noul Testament adaugă o dimensiune, la care se face deja aluzie în Vechiul Testament: învierea glorioasă la revenirea lui Hristos.

Evangheliile accentuează faptul că viața veșnică există numai prin Hristos. Toți demonii din iad nu le pot răpi credincioșilor siguranța vieții

veșnice. Hristos a învins moartea pe cruce. Mormântul nu își mai poate păstra victimele. Învierea lui Hristos este garanția că toți credincioșii vor fi înviați într-o zi din mormânt la revenirea Sa. De notat cuvintele lui Pavel: „Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți” (1 Corinteni 15:16-18). Cum ar fi de înțeles aceste versete dacă cei morți, atunci când mor, ar intra deja în bucuria raiului? Ce ar vrea să spună Pavel prin „sunt pierduți” dacă, de fapt, aceștia ar fi deja în cer? În realitate, ideea exprimată de Pavel este că învierea lui Hristos este temeiul învierii noastre și că, fără înviere, „credința noastră este zadarnică” și suntem „încă în păcatele noastre”, iar morții rămân în pământ, pierduți.

Aceste versete se potrivesc perfect cu alte texte biblice despre speranța pe care o avem în înviere la revenirea lui Isus, când vom primi „o moștenire nepieritoare, care e neîntinată și nici nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru noi” (1 Petru 1:4, EDCR). Dacă cei morți ar fi deja în cer, de ce ar vorbi Petru despre o moștenire „păstrată în ceruri” pentru noi? În mod clar, credincioșii din Noul Testament așteptau cu nerăbdare venirea lui Hristos și învierea morților, iar această speranță i-a inspirat să rămână credincioși în mijlocul încercărilor vieții.

Învierea este o perspectivă încurajatoare pentru credința creștină. Dacă ne-am bucura doar de iertarea primită la cruce, dar nu și de înviere, ce speranță am mai avea?

Miercuri, 5 iunie

Spiritismul în zilele sfârșitului (I)

6. Citește Matei 24:5,11,24; 2 Tesaloniceni 2:7-9; Apocalipsa 13:13,14 și 16:13,14. Cu ce fel de amăgiri se vor confrunta oamenii în zilele din urmă?

Matei 24:5,11,24

⁵ Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.

¹¹ Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”

²⁴ Cel ce nu primise decât un talant a venit și el și a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat...”

2 Tesaloniceni 2:7-9

⁷ Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.

⁸ Și atunci se va arăta acel nelegiuit pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.

⁹ Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase

Apocalipsa 13:13,14

¹³ Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

¹⁴ Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

Apocalipsa 16:13,14

¹³ Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.

¹⁴ Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic.

Diavolul va folosi „semne mari”, „semne nemaipomenite” și miracole spectaculoase pentru a înșela masele chiar înainte de revenirea lui Isus. „Puterea lor de convingere [a spiritelor demonice] nu se găsește în conținutul mesajului lor, ci în puterea manifestărilor supranaturale numite «semne» sau «minuni». Ele pun în scenă/fac (*poieō*) semne, apelând mai degrabă la latura afectivă a ființelor umane decât la capacitatea acestora de a discerne și raționa. Faptul că aceste semne sunt făcute de demoni arată că forța unificatoare a mesajului celor trei demoni [balaurul, fiara și profetul mincinos] este de natură spiritistă – nu Dumnezeu este sursa lor. Pe măsură ce conflictul cosmic se apropie de final, puterea demonică va intra în arena istoriei omenirii într-un mod fără precedent. Spiritismul/spiritualismul, al cărui fundament este învățătura nebiblică a nemuririi sufletului, aproape că va cuceri lumea” (Ángel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict...”, manuscris nepublicat, p. 6).

7. De ce este periculos să ne încredem în emoțiile noastre? Ce roluri – bune sau rele – joacă emoțiile noastre în experiența de credință? Cum va putea Satana să ocolească procesele de gândire și să facă apel la sentimente?

„Satana s-a pregătit îndelung pentru efortul final de a înșela lumea. [...] Puțin câte puțin, prin intermediul spiritismului sau al spiritualismului (vezi deosebirea, în materialul pentru instructori – n.r.), el a pregătit calea pentru capodopera amăgirii lui. Planurile nu i s-au împlinit încă pe deplin, dar se vor împlini în zilele sfârșitului. [...] Cu excepția celor care sunt păziți de

puterea lui Dumnezeu, prin credința în Cuvântul Său, întreaga lume va fi acaparată de această înșelăciune. Oamenii sunt adormiți rapid în leagănul unei siguranțe fatale și vor fi treziți numai de revărsarea mâniei lui Dumnezeu” (*Tragedia veacurilor*, p. 561, 562). Unica noastră siguranță se întemeiază pe Isus și Cuvântul Său. Nu este greu să ne dăm seama cum milioane, ba chiar miliarde de oameni care nu înțeleg situația morților ar putea fi înșelați sub diverse forme cu ideea că morții continuă să trăiască după moarte.

Care sunt, chiar și în prezent, unele înșelăciuni des întâlnite de care sunt feriți cei care înțeleg că morții dorm?

Joi, 6 iunie

Spiritismul în zilele sfârșitului (II)

Speranța noastră la mântuire se întemeiază pe Domnul Hristos. Nu mai e mult până când El Se va întoarce să îi ia cu Sine pe ai Lui. Tit 2:13 numește a doua venire a lui Hristos „fericita noastră nădejde”. Scopul lui Satana este să distrugă această speranță. El va face miracole, semne și minuni, pentru a-i îndepărta pe oameni de adevărul biblic și de salvarea prin Hristos. „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12). În lupta finală, Satana va face tot posibilul să îi împiedice pe oameni fie să păzească „poruncile lui Dumnezeu”, fie să aibă „credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12) ori ambele. De aici, nevoia de a fi atenți la orice învățătură care, chiar și însoțită de semne, minuni și miracole, ne-ar îndepărta de oricare dintre aceste două caracteristici ale rămășiței.

8. Citește Matei 24:23-27; 2 Corinteni 11:13,14 și 2 Tesaloniceni 2:9-12. Ce ne spun aceste pasaje despre puterea înșelătoare a lui Satana și despre felul în care acesta acționează?

Matei 24:23-27

²³ Atunci dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici sau acolo”, să nu-l credeți.

²⁴ Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

²⁵ Iată că v-am spus mai dinainte.

²⁶ Deci dacă vă vor zice: „Iată-L în pustiu”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse”, să nu credeți.

²⁷ Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

2 Corinteni 11:13,14

¹³ Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos.

¹⁴ Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într-un înger de lumină.

2 Tesaloniceni 2:9-12

⁹ Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase

¹⁰ și cu toate amăgirile nelegiurii, pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

¹¹ Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună,

¹² pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.

În ultimele clipe ale pământului, Satana va pune în aplicare ultima sa înșelăciune: „Ca dovadă a puterii demonilor de a face minuni, vor avea loc scene supranaturale cutremurătoare. Spirite de demoni vor merge la conducători ai pământului și la întreaga lume ca să le consolideze poziția în amăgire și să-i îndemne să se alieze cu Satana în ultima lui luptă contra guvernării Cerului. Prin aceste mijloace vor fi păcăliți atât conducători, cât și cei care îi urmează. Vor apărea oameni care vor pretinde că sunt Însuși Hristos și vor revendica titlul și închinarea care Îi aparțin Răscumpărătorului lumii. Vor face minuni uimitoare de vindecare și vor pretinde că au descoperiri din cer care vor *contrazice mărturia Scripturilor*. Ca punct culminant în marea dramă de amăgire, Satana însuși se va da drept Hristos. Biserica declară de mult timp că așteaptă venirea Mântuitorului ca împlinire a speranțelor ei. Acum marele amăgitor va face să pară că Hristos a și venit. În diferite părți ale globului, Satana se va prezenta între oameni ca o ființă maiestuoasă, de o strălucire orbitoare, care va semăna cu descrierea făcută Fiului lui Dumnezeu de către Ioan în Apocalipsa (Apocalipsa 1:13-15)” (*Tragedia veacurilor*, p. 624, subl.ad.).

De ce înțelegerea adevărului despre revenirea lui Hristos și despre situația morților este atât de importantă, pentru a nu fi înșelați?

Vineri, 7 iunie

Un gând de încheiere

O carte recentă scrisă de Lee Strobel, *The Case for Heaven* („Pledoarie pentru cer”), are ca premisă faptul că morții continuă să trăiască într-un fel de existență conștientă, „experiențele din pragul morții” fiind folosite ca

„dovezi”. Iată un exemplu: „O altă fată, care a avut o experiență la limita morții în timpul unei operații la inimă, a spus că l-a întâlnit pe fratele ei în viața de apoi – lucru de care a fost surprinsă, pentru că nu avea un frate. După ce și-a revenit și i-a povestit tatălui ei, acesta i-a dezvăluit că avea, într-adevăr, un frate, dar că acesta murise înainte ca ea să se fi născut” (Lee Strobel, *The Case for Heaven*, 2021, p. 69). Totuși Strobel se chinuie să armonizeze ideea de viață de apoi care ar începe imediat după moarte cu învățătura biblică clară că numai la revenirea lui Hristos creștinii își vor primi răsplata finală.

„Mulți se vor confrunta cu spirite ale demonilor care se vor da drept rude sau prieteni și vor enunța cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor face apel la cele mai calde sentimente ale noastre și vor face minuni pentru a-și susține afirmațiile. Trebuie să fim pregătiți să ne împotrivim lor cu adevărul biblic că morții nu știu nimic și că cei care apar astfel sunt spirite de demoni. [...] Satana își atinge scopul numai atunci când oamenii cedează în fața ispitelor lui. Însă cei care caută cu seriozitate să cunoască adevărul și se străduiesc să-și curețe sufletele prin ascultare, făcând astfel tot ce pot pentru a se pregăti de luptă, vor găsi la Dumnezeu adevărului o apărare sigură.” (*Tragedia veacurilor*, p. 560).

Studiu zilnic

Osea 2 – 8;

Ellen G. White, *Divina vindecare, capitolul „Influențele din cămin”*.

Prin ce urma să Se logodească Dumnezeu cu poporul Său?

Ce lucruri iau mințile omului?

Cum este evlavia lui Efraim și a lui Iuda?

Cum și-au ales evreii împărații și căpeteniile?

Cu ce ar trebui să se familiarizeze părinții și ce ar trebui să înțeleagă?